

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2017/592**2022/EØS/13/129****av 1. desember 2016****om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for kriteriene for å fastsette når en virksomhet skal anses for å være en virksomhet tilknyttet hovedvirksomheten(*)**

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter⁽¹⁾, særlig artikkel 2 nr. 4, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Vurderingen av hvorvidt en person handler for egen regning eller yter investeringstjenester innen varederivater, utslippskvoter og derivater på slike i Unionen som en virksomhet tilknyttet hovedvirksomheten, bør foretas på konsernplan. I tråd med artikkel 2 nr. 11 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU⁽²⁾ skal et konsern anses å bestå av morforetaket og alle dets datterforetak og omfatte enheter hjemmehørende i Unionen og i tredjestater uavhengig av om konsernet har hovedkontor i eller utenfor Unionen.
- 2) Vurderingen bør foretas i form av to tester, som begge er basert på hvilken handelsvirksomhet personer i konsernet utøver, og bør beregnes for hver eiendelsklasse. Den første testen skal avgjøre hvorvidt personer i konsernet er å anse som store markedsdeltakere i forhold til størrelsen på finansmarkedet i denne eiendelsklassen, og følgelig bør være forpliktet til å innhente tillatelse til å utøve virksomhet som verdipapirforetak. Den andre testen skal avgjøre hvorvidt personene i konsernet handler for egen regning eller yter investeringstjenester innen varederivater, utslippskvoter eller derivater på slike i et så stort omfang sett i forhold til konsernets hovedvirksomhet, at denne virksomheten ikke kan anses å være tilknyttet virksomhet på konsernplan, og at personene derfor bør være forpliktet til å innhente tillatelse til å drive som et verdipapirforetak.
- 3) Den første testen sammenligner størrelsen på en persons handelsvirksomhet med den samlede handelsvirksomheten i Unionen per eiendelsklasse, for å fastslå personens markedsandel. Størrelsen på handelsvirksomheten bør fastsettes ved at summen av volumet av transaksjoner som gjennomføres for konserninterne likviditets- eller risikostyringsformål, transaksjoner som på en objektivt målbar måte reduserer risikoene direkte knyttet til forretningsvirksomhet eller likviditetsfinansiering, eller transaksjoner som har som formål å oppfylle plikten til å tilføre likviditet på en handelsplas («foretrukne transaksjoner»), trekkes fra volumet av personens samlede handelsvirksomhet.
- 4) Volumet av handelsvirksomheten bør fastsettes på grunnlag av den nominelle bruttoverdien av varederivatkontrakter, utslippskvoter og derivater på slike, på grunnlag av et glidende gjennomsnitt for de tre foregående årsperiodene. Den samlede markedsstørrelsen bør fastsettes på grunnlag av handel i Unionen i hver eiendelsklasse som det søkes om unntak for, herunder kontrakter som handles på og utenfor handelsplasser i Unionen.
- 5) Ettersom det er store forskjeller på varemarkedene med hensyn til størrelse, antall markedsdeltakere, likviditet og andre kjennetegn, får ulike terskelverdier anvendelse på forskjellige eiendelsklasser ved testing av størrelsen på handelsvirksomheten.
- 6) Test nummer to gir to metoder som kan brukes til å bestemme størrelsen på handelsvirksomheten sammenlignet med størrelsen på konsernets hovedvirksomhet. Testen har to varianter for bedre å gjenspeile den underliggende virksomheten til personer som har til hensikt å benytte seg av unntaket, og samtidig redusere regelverksbyrden og

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 87 av 31.3.2017, s. 492, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 85/2019 av 29. mars 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 88 av 31.10.2019, s. 7.

(1) EUT L 173 av 12.6.2014, s. 349.

(2) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU av 26. juni 2013 om årsregnskaper, konsernregnskaper og tilhørende rapporter for visse typer foretak, om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF og om oppheving av rådsdirektiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 av 29.6.2013, s. 19).

kompleksiteten ved gjennomføringen av testen til et minimum. Kapitaltesten kan brukes som et alternativ til handelstesten slik at det kan tas hensyn til de økonomiske forholdene som gjelder for de svært uensartede konsernene som må foreta en vurdering av om handelsvirksomheten deres er en virksomhet tilknyttet hovedvirksomheten, herunder konserner som i forhold til sin størrelse har investert betydelig kapital i opprettelsen av infrastruktur-, transport- og produksjonsanlegg, samt investeringer som ikke lett kan sikres på finansmarkedene. Ettersom begge variantene av test nummer to tar hensyn til de forskjellige underliggende økonomiske forholdene til ulike konserner, er begge variantene like godt egnede metoder til å fastslå om handelsvirksomheten er en virksomhet tilknyttet konsernets hovedvirksomhet.

- 7) I den første metoden i test nummer to brukes størrelsen på handelsvirksomheten som en tilnæringsverdi for den forretningsvirksomheten som personen eller konsernet utøver som hovedvirksomhet. Tilnæringsverdien bør være enkel og kostnadseffektiv å bruke for personer ettersom den bygger på opplysninger som allerede er samlet inn for den første testen, samtidig som den gjør testen meningsfull.
- 8) Tilnæringsverdien er hensiktsmessig fordi en rasjonell risikou villig enhet, for eksempel en enhet som produserer, bearbeider eller bruker varer eller utslippskvoter, forventes å risikosikre volumet til forretningsvirksomheten i hovedvirksomheten med et tilsvarende volum av varederivater, utslippskvoter eller derivater på slike. Volumet av all handel i varederivater, utslippskvoter eller derivater på slike, målt i brutto nominell verdi av den underliggende eiendelen, er derfor en hensiktsmessig tilnæringsverdi for størrelsen på konsernets hovedvirksomhet. Ettersom konserner med en hovedvirksomhet som ikke er knyttet til varer eller utslippskvoter, ikke ville brukt vare- eller utslippskvoterderivater som et risikoreducerende verktøy, vil deres handel med varederivater, utslippskvoter eller derivater på slike, ikke kunne kvalifisere som sikring.
- 9) Bruk av varederivater som et risikoreducerende verktøy kan imidlertid ikke anses som en fullgod tilnæringsverdi for all forretningsvirksomhet som personen eller konsernet utøver som hovedvirksomhet, ettersom det ikke tas hensyn til andre investeringer i anleggsmidler som ikke er tilknyttet derivatmarkedene. For å korrigere et potensielt misforhold mellom et konserns handel med varederivater og den faktiske størrelsen på dets hovedvirksomhet, bør den første metoden i test nummer to, særlig når det gjelder små konserner, inneholde en sikkerhetsordning som tar hensyn til at handel som utføres av personer i konsernet, som ikke bør overstige en viss prosentandel av de terskelverdiene som i den første testen er fastsatt for hver relevant eiendelsklasse, skal anses som en tilknyttet virksomhet. Jo høyere prosentandel den spekulative virksomheten utgjør av all handelsvirksomhet i et konsern, desto lavere skal den nedre terskelverdien fastsatt i den første testen være.
- 10) En sikkerhetsordning som baserer seg på at et konsern ikke overstiger en viss prosentandel av de terskelverdiene som fastsettes i første test for hver av de relevante eiendelsklassene, er særlig relevant for svært små konserner med en ubetydelig samlet andel av varederivathandel. På den ene side kan disse konsernene måtte gjennomføre kostbare analyser av sin handelsvirksomhet for å fastslå om handelen bidrar til risikoreduksjon eller ikke, uten at resultatet kan brukes til å avgjøre om handelsvirksomheten er en tilknyttet virksomhet. På den annen side er disse konsernene vanligvis ikke i stand til å foreta kapitaltesten som et alternativ til den testen som baserer seg på handel. For å unngå uforholdsmessige byrder for slike konserner er det hensiktsmessig at de konsernene hvis handel med relevante eiendelsklasser utgjør mindre enn en femdel av terskelverdien fastsatt i den første testen, anses for å utføre denne handelen som en virksomhet tilknyttet hovedvirksomheten. Den første metoden i test nummer to kan imidlertid være uegnet til å måle hovedvirksomheten til personer som i forhold til størrelsen på virksomheten investerer betydelig kapital i å opprette infrastruktur-, transport- og produksjonsanlegg. Den tar heller ikke hensyn til investeringer som ikke kan sikres på finansmarkedene. Test nummer to må derfor inneholde en annen metode som bruker kapitalbaserte måltall for å måle om denne handelsvirksomheten er en virksomhet tilknyttet konsernets hovedvirksomhet.
- 11) Den andre metoden i test nummer to benytter den anslåtte kapitalen et ikke-finansielt konsern må inneha som sikring mot den iboende markedsrisikoen i de av dens posisjoner som stammer fra handel med varederivater, utslippskvoter og derivater på slike, med unntak av dem som stammer fra foretrukne transaksjoner, som en tilnæringsverdi for den mengden tilknyttet virksomhet som utføres av personer i et konsern. Den rammen som er utarbeidet i regi av Basel-komiteen og gjennomført i Unionen gjennom kapitalkravdirektivet, brukes til å anvende en forholdsmessig vektning av posisjoners nominelle kapital. Innenfor denne rammen skal nettoposisjonen i varederivater, utslippskvoter eller derivater

på slike bestemmes ved å motregne lange og korte posisjoner i en bestemt type kontrakt i varederivater, utslippskvoter eller derivater på slike, for eksempel en futurekontrakt, opsjon, forwardkontrakt eller warrant. Når nettoposisjonen skal bestemmes, bør motregning skje uavhengig av hvor kontrakten handles, kontraktens motpart eller dens løpetid. Bruttoosisjonen i relevante kontrakter i varederivater, utslippskvoter eller derivater på slike, bør på den annen side beregnes ved å summere nettoposisjonene i de kontrakttypene som gjelder en bestemt vare eller utslippskvoter eller derivater på slike. I denne sammenheng bør nettoposisjoner i en bestemt type kontrakt i varederivater, utslippskvoter eller derivater på slike, ikke motregnes mot hverandre.

- 12) I henhold til den andre metoden i test nummer to sammenlignes størrelsen på et konserns anslåtte kapital deretter med den faktiske størrelsen på konsernets investerte kapital, som bør gjenspeile omfanget av dets hovedvirksomhet. Den investerte kapitalen beregnes på grunnlag av konsernets samlede eiendeler minus dets kortsiktige gjeld. Kortsiktig gjeld bør omfatte gjeld som forfaller innen tolv måneder.
- 13) Begrunnelsen for testene av tilknyttet virksomhet er å kontrollere om personer i et konsern som ikke har tillatelse i samsvar med direktiv 2014/65/EU, bør søke om tillatelse på grunn av den relative eller absolutte størrelsen på deres virksomhet innen varederivater, utslippskvoter og derivater på slike. Testene av tilknyttet virksomhet fastsetter dermed hvor mye virksomhet innen varederivater, utslippskvoter og derivater på slike som personer i et konsern kan utøve uten tillatelse i henhold til direktiv 2014/65/EU fordi virksomheten anses som en tilknyttet tjeneste til konsernets hovedvirksomhet. Det er derfor hensiktsmessig å beregne størrelsen på konsernets tilknyttede virksomhet ved bruk av kriterier som utelukker virksomhet utført av de medlemmene av konsernet som har tillatelse i samsvar med nevnte direktiv, slik at omfanget av den reelle tilknyttede virksomheten utført av medlemmer av konsernet som ikke har tillatelse, kan vurderes.
- 14) For å gjøre det mulig for markedsdeltakerne å planlegge og drive sin virksomhet på en fornuftig måte og for å ta hensyn til sesongbetingede svingninger i virksomheten bør beregningene i testene som fastslår når en virksomhet skal anses som en virksomhet tilknyttet hovedvirksomheten, være basert på et tidsrom på tre år. For å kunne framlegge sin årlige melding til vedkommende myndighet bør enhetene derfor foreta en vurdering av om de på årsbasis bryter med noen av de to terskelverdiene, ved å beregne et aritmetisk gjennomsnitt for tre år på rullerende basis. Denne plikten bør ikke berøre vedkommende myndighets rett til når som helst å anmode om at en person framlegger en rapport som viser på hvilket grunnlag personens virksomhet i henhold til artikkel 2 nr. 1 bokstav j) punkt i) og ii) i direktiv 2014/65/EU kan vurderes som en virksomhet tilknyttet personens hovedvirksomhet.
- 15) Transaksjoner som på en objektivt målbar måte reduserer risiko som er direkte knyttet til forretningsvirksomhet eller likviditetsfinansiering og konserninterne transaksjoner, skal vurderes på en måte som er forenlig med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012⁽¹⁾. Når det gjelder transaksjoner med derivater som på en objektivt målbar måte reduserer risiko som er direkte knyttet til forretningsvirksomhet eller likviditetsfinansiering, viser delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 149/2013⁽²⁾ imidlertid bare til derivater som ikke handles på regulerte markeder, mens artikkel 2 nr. 4 i direktiv 2014/65/EU omfatter derivater som handles på handelsplasser. Når det gjelder transaksjoner som anses for på en objektivt målbar måte å redusere risiko som er direkte knyttet til forretningsvirksomhet eller likviditetsfinansiering, bør denne forordning derfor også omfatte derivater som handles på regulerte markeder.
- 16) Under visse omstendigheter er det kanskje ikke mulig å sikre en risiko ved å anvende en direkte tilknyttet varederivatkontrakt, det vil si en kontrakt med nøyaktig samme underliggende eiendel og oppgjørsdato som den risikoen som dekkes. I slike tilfeller kan personen anvende substitusjonssikring («proxy hedging») gjennom et nært forbundet instrument for å dekke sin eksponering, for eksempel et instrument med et annet underliggende som er nært beslektet i økonomisk atferd. I tillegg kan makro- eller porteføljesikring brukes av personer som inngår varederivatkontrakter for å

(1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre (EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1).

(2) Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 149/2013 av 19. desember 2012 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for indirekte clearingordninger, clearingplikten, det offentlige registeret, tilgang til en handelsplass, ikke-finansielle motparter og risikoreduksjonsteknikker for OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart (EUT L 52 av 23.2.2013, s. 11).

sikre en risiko knyttet til personens eller konsernets samlede risiko. Slik makro-, portefølje- eller substitusjonssikring gjennom varederivatkontrakter kan utgjøre risikosikring i henhold til denne forordning.

- 17) Når en person som gjennomfører testen av tilknyttet virksomhet, bruker portefølje- eller makrosikring, er det kanskje ikke mulig å fastsette et én-til-én-forhold mellom en bestemt transaksjon i et varederivat og en bestemt risiko direkte knyttet til den forretningsvirksomhet og likviditetsfinansiering som inngår i sikringen av transaksjonen. De risikoene som er direkte knyttet til forretningsvirksomhet og likviditetsfinansiering, kan være komplekse, for eksempel omfatte flere geografiske markeder, produkter, tidshorisonter og enheter. Porteføljen av varederivatkontrakter som er inngått for å redusere slike risikoer, kan være avledet fra komplekse risikostyringssystemer. I slike tilfeller bør risikostyringssystemene forhindre at transaksjoner som ikke er sikringstransaksjoner, blir kategorisert som risikosikring og gi et tilstrekkelig detaljert bilde av sikringsporteføljen slik at spekulative komponenter identifiseres og regnes mot terskelverdiene. Posisjoner bør ikke anses for å redusere risiko knyttet til forretningsvirksomhet utelukkende på grunnlag av at de inngår i en overordnet risikoreduksjonsportefølje.
- 18) En risiko kan utvikle seg over tid, og for å sikre tilpasning til risikoens utvikling kan det bli nødvendig å motregne vare- eller utslippskvotederivatkontrakter som innledningsvis ble inngått for å begrense risiko knyttet til forretningsvirksomhet, ved bruk av ytterligere vare- eller utslippskvotederivatkontrakter. Sikring av en risiko kan derfor oppnås gjennom en kombinasjon av vare- eller utslippskvotederivatkontrakter, herunder varederivatkontrakter som erstatter og avslutter de varederivatkontraktene som ikke lenger er forbundet med risikoene knyttet til forretningsvirksomhet. Dessuten bør det at en aktør håndterer en risikoutvikling ved å inngå en posisjon i et vare- eller utslippskvotederivat for å redusere denne risikoen, ikke føre til at posisjonen på et senere tidspunkt omvurderes til ikke å ha vært en foretrukken transaksjon i utgangspunktet.
- 19) Denne forordning bygger på det utkastet til tekniske reguleringsstandarder som Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) har framlagt for Kommisjonen.
- 20) ESMA har holdt åpne offentlige høringer om utkastet til tekniske reguleringsstandarder som ligger til grunn for denne forordning, analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene samt innhentet uttalelse fra interessentgruppen for verdipapirer og markeder opprettet ved artikkel 37 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁽¹⁾.
- 21) For å sikre konsekvens og for å sikre at finansmarkedene virker på en tilfredsstillende måte, må bestemmelsene i denne forordning og de tilknyttede nasjonale bestemmelsene som innarbeider direktiv 2014/65/EU i nasjonal rett, få anvendelse fra samme dato.

VEDT ATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Anvendelsen av terskelverdier

Virksomhet som utøves av personer nevnt i artikkel 2 nr. 1 bokstav j) punkt i) og ii) i direktiv 2014/65/EU, skal anses å være en virksomhet tilknyttet konsernets hovedvirksomhet dersom denne virksomheten oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 2 og utgjør en mindre del av virksomheten på konsernplan, i samsvar med artikkel 3.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

*Artikkel 2***Terskelverdier for samlet markedsandel**

1. Størrelsen på virksomheten nevnt i artikkel 1, beregnet i samsvar med nr. 2, dividert med den samlede handelsvirksomheten i markedet, beregnet i samsvar med nr. 3, skal for hver av følgende eiendelsklasser utgjøre mindre enn følgende verdier:

- a) 4 % i forhold til derivater på metaller.
- b) 3 % i forhold til derivater på olje og oljeprodukter.
- c) 10 % i forhold til derivater på kull.
- d) 3 % i forhold til derivater på gass.
- e) 6 % i forhold til derivater på kraft.
- f) 4 % i forhold til derivater på landbruksprodukter.
- g) 15 % i forhold til derivater på andre varer, herunder frakt og varer omhandlet i avsnitt C nr. 10 i vedlegg I til direktiv 2014/65/EU.
- h) 20 % i forhold til utslippskvoter eller derivater på slike.

2. Størrelsen på virksomheten nevnt i artikkel 1 som utøves i Unionen av en person i et konsern, skal for hver av eiendelklassene nevnt i nr. 1 beregnes som summen av den nominelle bruttoverdien av alle kontrakter personen er part i innenfor relevante eiendelsklasser.

Summen nevnt i første ledd skal ikke omfatte kontrakter som oppstår gjennom transaksjoner omhandlet i artikkel 2 nr. 4 femte ledd bokstav a), b) og c) i direktiv 2014/65/EU, eller kontrakter der den personen i konsernet som er part i noen av kontraktene, har tillatelse i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU eller europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU⁽¹⁾.

3. Den samlede handelsvirksomheten i markedet for hver av eiendelklassene nevnt i nr. 1 skal beregnes som summen av den nominelle bruttoverdien av alle kontrakter innenfor den relevante eiendelsklassen som ikke handles på en handelsplass, som en person etablert i Unionen er part i, og av alle andre kontrakter innenfor denne eiendelsklassen som handles på en handelsplass i Unionen i løpet av den relevante årlige regnskapsperioden nevnt i artikkel 4 nr. 2.

4. Summene nevnt i nr. 2 og 3 skal oppgis i euro.

*Artikkel 3***Terskelverdi for hovedvirksomhet**

1. Virksomheten nevnt i artikkel 1 skal anses for å utgjøre en mindre del av virksomheten på konsernnivå dersom den oppfyller noen av følgende vilkår:

- a) Størrelsen på virksomheten beregnet i samsvar med nr. 3 første ledd utgjør ikke mer enn 10 % av den samlede størrelsen på konsernets handelsvirksomhet beregnet i samsvar med nr. 3 annet ledd.
- b) Anslått kapital investert for å utføre denne virksomheten, beregnet i samsvar med nr. 5-7, utgjør ikke mer enn 10 % av kapital investert på konsernplan for å utføre hovedvirksomheten beregnet i samsvar med nr. 9.

2. Følgende unntak fra nr. 1 bokstav a) får anvendelse:

- a) Dersom størrelsen på virksomheten nevnt i artikkel 1 beregnet i samsvar med nr. 3 første ledd utgjør mer enn 10 %, men mindre enn 50 % av konsernets samlede handelsvirksomhet beregnet i samsvar med nr. 3 annet ledd, skal den tilknyttede virksomheten anses for å utgjøre en mindre del av virksomheten på konsernplan bare dersom størrelsen på handelsvirksomheten for hver av eiendelklassene nevnt i artikkel 2 nr. 1 utgjør mindre enn 50 % av terskelverdien fastsatt i artikkel 2 nr. 1 for hver relevante eiendelsklasse.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338).

b) Dersom størrelsen på handelsvirksomheten beregnet i samsvar med nr. 3 første ledd utgjør 50 % eller mer av konsernets samlede handelsvirksomhet beregnet i samsvar med nr. 3 annet ledd, skal den tilknyttede virksomheten anses for å utgjøre en mindre del av virksomheten på konsernplan bare dersom størrelsen på handelsvirksomheten for hver av eiendelsklassene nevnt i artikkel 2 nr. 1 utgjør mindre enn 20 % av terskelverdien fastsatt i artikkel 2 nr. 1 for hver relevante eiendelsklasse.

3. Størrelsen på virksomheten nevnt i artikkel 1 som utføres av en person i et konsern, skal beregnes ved å summere størrelsen på den virksomheten vedkommende person utfører med hensyn til alle eiendelsklassene nevnt i artikkel 2 nr. 1, etter de samme beregningskriteriene som er nevnt i artikkel 2 nr. 2.

Den samlede størrelsen på konsernets handelsvirksomhet skal beregnes som summen av den nominelle bruttoverdien av alle kontrakter i varederivater, utslippskvoter og derivater på slike som personer i konsernet er part i.

4. Summeringen nevnt i nr. 3 første ledd skal ikke omfatte kontrakter der personen i konsernet som er part i noen av disse kontraktene, har tillatelse i samsvar med direktiv 2014/65/EU eller direktiv 2013/36/EU.

5. Anslått kapital investert for å utføre virksomheten nevnt i artikkel 1 skal være summen av følgende:

a) 15 % av hver nettoposisjon, lang eller kort, multiplisert med prisen på varederivatet, utslippskvoten eller utslippskvotederivatet.

b) 3 % av hver bruttoposisjon, lang pluss kort, multiplisert med prisen på varederivatet, utslippskvoten eller utslippskvotederivatet.

6. Ved anvendelse av nr. 5 bokstav a) skal nettoposisjonen i et varederivat, en utslippskvote eller et derivat på slike bestemmes ved å motregne lange og korte posisjoner

a) i hver type varederivatkontrakt med en bestemt vare som underliggende, for å beregne nettoposisjonen i hver type kontrakt med vedkommende vare som underliggende,

b) i en utslippskvotekontrakt, for å beregne nettoposisjonen i vedkommende utslippskvotekontrakt, eller

c) i hver type utslippskvotederivatkontrakt, for å beregne nettoposisjonen i hver type utslippskvotederivatkontrakt.

Ved anvendelse av nr. 5 bokstav a) kan nettoposisjonene i ulike typer kontrakter med samme vare som underliggende eller forskjellige typer derivatkontrakter med samme utslippskvote som underliggende, motregnes mot hverandre.

7. Ved anvendelse av nr. 5 bokstav b) skal bruttoposisjonen i et varederivat, en utslippskvote eller et derivat på slike bestemmes ved å beregne summen av de absolutte verdiene av nettoposisjoner for hver type kontrakt med en bestemt vare som underliggende, for hver utslippskvote eller for hver type kontrakt med en bestemt utslippskvote som underliggende.

Ved anvendelse av nr. 5 bokstav b) kan nettoposisjoner i ulike typer derivatkontrakter med samme vare som underliggende eller forskjellige typer derivatkontrakter med samme utslippskvote som underliggende, ikke motregnes mot hverandre.

8. Ved beregning av anslått kapital skal posisjoner som følger av transaksjoner nevnt i artikkel 2 nr. 4 femte ledd bokstav a), b) og c) i direktiv 2014/65/EU ikke inkluderes.

9. Kapital investert for å utføre hovedvirksomheten i et konsern skal være summen av konsernets samlede eiendeler minus dets kortsiktige gjeld som angitt i konsernregnskapet ved slutten av den relevante årlige beregningsperioden. Ved anvendelse av første punktum menes med kortsiktig gjeld gjeld med en forfallstid på mindre enn tolv måneder.

10. Verdiene som framkommer som følge av beregningene omhandlet i denne artikkel, skal oppgis i euro.

*Artikkel 4***Beregningsmåte**

1. Beregningen av størrelsen på handelsvirksomheten og kapitalen nevnt i artikkel 2 og 3 skal være basert på et aritmetisk gjennomsnitt av den daglige handelsvirksomheten eller anslått kapital fordelt på denne virksomheten i løpet av tre årlige beregningsperioder som ligger forut for beregningsdatoen. Beregningen skal utføres hvert år i første kvartal av det kalenderåret som følger en årlig beregningsperiode.
2. Ved anvendelse av nr. 1 menes med årlig beregningsperiode et tidsrom som begynner 1. januar i et gitt år og utløper 31. desember samme år.
3. Ved anvendelse av nr. 1 skal beregningen av størrelsen på handelsvirksomhet eller anslått kapital fordelt på handelsvirksomhet som finner sted i 2018, ta hensyn til de tre foregående årlige beregningsperiodene som begynner 1. januar 2015, 1. januar 2016 og 1. januar 2017, og beregningen som foretas i 2019, skal ta hensyn til de tre foregående årlige beregningsperiodene som begynner 1. januar 2016, 1. januar 2017 og 1. januar 2018.
4. Som unntak fra nr. 3 skal referanseperioden for beregning av daglig handelsvirksomhet eller anslått kapital fordelt på slik handelsvirksomhet, omfatte bare den seneste årlige beregningsperioden når følgende vilkår er oppfylt:
  - a) Den daglige handelsvirksomheten eller anslått kapital fordelt på slik handelsvirksomhet reduseres med mer enn 10 % når den tidligste av de tre foregående årlige beregningsperiodene sammenlignes med den seneste årlige beregningstidsperioden.
  - b) Den daglige handelsvirksomheten eller anslått kapital fordelt på slik virksomhet i den seneste av de tre årlige beregningsperiodene er mindre enn i de to foregående beregningsperiodene.

*Artikkel 5***Transaksjoner som kvalifiserer som risikoreducerende transaksjoner**

1. Ved anvendelse av artikkel 2 nr. 4 femte ledd bokstav b) i direktiv 2014/65/EU skal en transaksjon i derivater anses for på en objektivt målbar måte å redusere risiko som er direkte knyttet til forretningsvirksomhet eller likviditetsfinansiering, når ett eller flere av følgende kriterier er oppfylt:
  - a) Transaksjonen reduserer risiko som følger av mulige endringer i verdien av eiendeler, tjenester, innsatsvarer, produkter, varer eller forpliktelse som personen eller vedkommendes konsern eier, produserer, framstiller, behandler, yter, kjøper, markedsfører, leier, selger eller påtar seg, eller med rimelighet kan forventes å eie, produsere, framstille, behandle, yte, kjøpe, markedsføre, leie, selge eller påta seg innenfor rammen av sin vanlige forretningsvirksomhet.
  - b) Transaksjonen dekker risiko som følger av en mulig indirekte virkning av svingninger i renter, inflasjonstakt, valutakurser eller kredittrisiko på verdien av de eiendelene, tjenestene, innsatsvarene, produktene, varene eller forpliktelsene som er omhandlet i bokstav a).
  - c) Transaksjonen kan anses som en sikringskontrakt i henhold til de internasjonale standardene for finansiell rapportering som er vedtatt i samsvar med artikkel 3 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002⁽¹⁾.
2. Ved anvendelse av nr. 1 menes med en transaksjon som i seg selv eller i kombinasjon med andre derivater anses som risikoreducerende, en transaksjon der en ikke-finansiell enhet
  - a) i sine interne retningslinjer beskriver
    - i) hvilke typer kontrakter i varederivater, utslippskvoter eller derivater på slike som inngår i de porteføljene som brukes til å redusere risiko som er direkte knyttet til forretningsvirksomhet eller likviditetsfinansiering, og kriteriene for at de kan velges ut,

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 av 19. juli 2002 om anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder (EFT L 243 av 11.9.2002, s. 1).

- ii) forbindelsen mellom porteføljen og de risikoene den skal redusere,
  - iii) hvilke tiltak som er truffet for å sikre at transaksjoner med disse kontraktene ikke tjener noe annet formål enn å dekke risiko som er direkte knyttet til forretningsvirksomhet eller likviditetsfinansiering i en ikke-finansiell enhet, og at enhver transaksjon som tjener et annet formål, tydelig kan identifiseres,
- b) kan gi et tilstrekkelig detaljert bilde av porteføljene med hensyn til klasser av varederivater, utslippskvoter eller derivat er på slike, underliggende vare, tidshorisont og andre relevante faktorer.

Artikkel 6

Ikkrafttredelse og anvendelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning får anvendelse fra 3. januar 2018.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 1. desember 2016.

For Kommissjonen
Jean-Claude JUNCKER
President
